

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา วิธีการพิจารณาสั่งเพิ่มหรือลด
เงินทดแทนการขาดรายได้เนื่องจากทุพพลภาพ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงกำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา วิธีการ พิจารณาสั่งเพิ่มหรือลดเงินทดแทนการขาดรายได้เนื่องจากทุพพลภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขหลักเกณฑ์ในกรณีทุพพลภาพ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๘ มาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๗ เลขานุการสำนักงานประกันสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา วิธีการ พิจารณาสั่งเพิ่มหรือลดเงินทดแทนการขาดรายได้เนื่องจากทุพพลภาพ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ให้เลขานุการหรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมายพิจารณาสั่งเพิ่มหรือลดเงินทดแทนการขาดรายได้ เนื่องจากทุพพลภาพมีระดับความสูญเสียไม่รุนแรง ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ดังนี้

๒.๑ ผู้ทุพพลภาพที่สูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจตั้งแต่ร้อยละสามสิบห้าขึ้นไปแต่ไม่ถึงร้อยละห้าสิบ ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละสามสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ไม่เกินระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบเดือน

๒.๒ ผู้ทุพพลภาพที่มีการฟื้นฟูสมรรถภาพและหรือมีการพัฒนาที่ดี มีการสูญเสียสมรรถภาพ ทั้งร่างกายน้อยกว่าร้อยละสามสิบห้าและมีรายได้จากการทำงานมากกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้ ให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ลง ๑๐% ของเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ทุพพลภาพได้รับอยู่ หากต่อมา ผู้ทุพพลภาพไม่มีรายได้จากการทำงานให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตาม ๒.๑

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งเพิ่มหรือลดเงินทดแทนการขาดรายได้เนื่องจากทุพพลภาพเมื่ระดับความสูญเสียรุนแรง ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ดังนี้

๓.๑ ผู้ทุพพลภาพที่สูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาพปกติของจิตใจตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตรา ร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต

๓.๒ ผู้ทุพพลภาพที่มีการฟื้นฟูสมรรถภาพและหรือมีการพัฒนาที่ดี มีการสูญเสียสมรรถภาพทั้งร่างกายน้อยกว่าร้อยละห้าสิบ และมีรายได้จากการทำงานมากกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้ ให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ ดังนี้

(๑) รายได้จากการทำงานมากกว่า ๑.๕ เท่าของเงินทดแทนการขาดรายได้ให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ลง ๑๐%

(๒) รายได้จากการทำงานมากกว่า ๒ เท่าของเงินทดแทนการขาดรายได้ให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ลง ๒๐%

(๓) รายได้จากการทำงานมากกว่า ๒.๕ เท่าของเงินทดแทนการขาดรายได้ให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ลง ๓๐%

(๔) รายได้จากการทำงานมากกว่า ๓ เท่าของเงินทดแทนการขาดรายได้ให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ลง ๔๐%

(๕) รายได้จากการทำงานมากกว่า ๓.๕ เท่าของเงินทดแทนการขาดรายได้ให้ลดเงินทดแทนการขาดรายได้ลง ๕๐%

ข้อ ๔ ผู้ทุพพลภาพที่ถูกลดเงินทดแทนการขาดรายได้ หากภายหลังปรากฏว่ามีสภาพร่างกายที่เสื่อมลงให้มีการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของร่างกายใหม่เพื่อพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้ตามหลักเกณฑ์ข้อ ๓

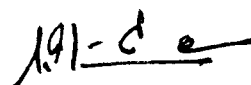
ข้อ ๕ กรณีที่ไม่สามารถพิจารณาได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้หารือคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ ๖ ถ้าผู้ทุพพลภาพได้รับการฟื้นฟูจนมีสภาพดีขึ้นสามารถทำงานมีรายได้ แต่ต่อมา มีรายได้ลดลงหรือไม่มีรายได้ให้พิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ และข้อ ๔

ข้อ ๗ การพิจารณารายได้จากการทำงานจะต้องเป็นรายได้ที่ตรวจสอบได้

ข้อ ๘ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโกวิท สัจจวิเศษ)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม